

intervju

“Supruga je u svakom mom glumačkom procesu”

IZA NJEGA JE PREMIJERA 'HAMLETA' NA LOVRIJENCU U RODNOM DUBROVNIKU, A GLUMAC **FRANO MAŠKOVIĆ** GOVORI KAKO IZVEDBE DRAMSKIH KLASIKA MORAJU IĆI UKORAK S VREMENOM, OTKRIVA JE LI GLEDAO DRUGE HAMLETE TE TKO MU POMAŽE DA OSTANE ČVRSTO NA ZEMLJI

Nakon sjajne sezone u ZKM-u, gdje je igrao u zapaženim predstavama 'Pansion Eden', 'Proba orkestra' i 'Eichmann u Jeruzalemu', glumac Frano Mašković prihvatio se zahtjevnog posla na Dubrovačkim ljetnim igrama, gdje igra Hamleta u istoimenoj predstavi Paola Magellija. O tome kako doživljava ovaj iznimni lik svjetske literature, o interpretaciji uloge u rodnom gradu, istini i borbi, ali i o obitelji, ispričao nam je 37-godišnji glumac.

Story: Na ovogodišnjim 70. Dubrovačkim ljetnim igrama ponovno igra 'Hamlet' na mit-skom Lovrijencu, i to u režiji Paola Magellija. Koliki vam je izazov, ali i teret igrati besmrtnoga danskog kraljevića?

Ne doživljavam ulogu ni besmrtnom ni mit-skom. Hamlet je čovjek od krvi i mesa i treba donijeti na scenu čovjeka s njegovim problemom. To je njegova priča, i obiteljska, i ljubavna i životna. Ne osjećam teret, izazov jest, ali najviše se bavim samom ulogom kako bi bila što prirodnija, življa.

Story: I u skladu s našim vremenom?

Apsolutno! Ako radiš bilo koji klasik, moraš biti u doticaju s vremenom u kojem živiš i referirati se na probleme koji nas danas muče.

Story: Hamleta mnogim teoretičari književnosti smatraju jedan od najkompleksnijih likova, on je i tragičar i junak. Tko je on po vašem mišljenju, kako ste ga doživjeli?

On je čovjek s problemom i da, istina, mnogi ga smatraju najkompleksnijim Shakespeareovim likom. Stalno je u kontradikcijama, od odglumljenog do stvarnog ludila. Ima problem s majkom koja se preudala za strica, tu je i duh oca koji mu govori da ga je ubio stric. Nije lako nositi se s takvim činjenicama, problemima i pitanjima. O Hamletu je napisano nebrojeno stranica, i o djelu i o liku, trebale bi barem dvije godi-

OD DJETINJSTVA NA IGRAMA "Pratio sam igre odmalena, sve predstave, generalne probe, koncerte u Kneževu dvoru. U srednjoj školi počeo sam koketirati s glumom, koja me očarala na prvu i još me ne pušta"

ne iščitavanja. Po meni je njegova najveća kvaliteta što je čovjek sa svim svojim hrabrostima i slabostima.

Story: Gdje ga danas možemo sresti?

Ne bih znao odgovor na to pitanje. Mislim da se svatko od nas može prepoznati u njemu zbog cijele palete emocija i osobina koje nosi. O životnim okolnostima ovisi kad ćemo pokazati nešto od onog što nam je dano u našoj ljudskosti i karakteru. Uostalom, uzmemo li nekoliko Hamletovih citata, primjerice "Biti ili ne biti" ili "Nešto je trulo u državi Danskoj", koji su ušli u narod, vidimo da je on odavno među nama. Samo što, opet naglašavam, puno je kompleksniji od toga.

Story: Što je danas kod nas "Biti ili ne biti"?

Ne samo kod nas! Mislim da svaki čovjek postavlja pitanja slobode, gdje se nalazi, kako biti što iskreniji i pošteniji u društvu u kojem nas na svakom koraku kontroliraju i u svemu tome ostati svoj.

Story: Imate li vi rješenje za pitanja koja si postavljamo?

Da imam recept i čarobni štapić rješavanja tuđih problema, ne bih se bavio ovim poslom, nego bih bio bogati psihijatar ili znanstvenik.

Story: Što vam je dao, a što izvukao Magelli iz vas u ovom komadu?

S Magellijem je, kao i uvijek, veselje raditi jer je pun imaginacije. Zajedno smo otvorili razne rukavce koje ovaj tekst donosi, propitkujemo razne probleme. Ne želimo ni u jednoj sekundi davati rješenja, niti kazalište tome služi. Postavljamo neka pitanja i sebi i publici.

Story: Zašto je Shakespeare uvijek aktualan?

Zato što se bavi ljudskim strastima, osobinama koje se nisu promijenile posljednjih tisuću godina. Uvijek je to strka za novcem, strast. To su instinkti koji pokreću čovjeka, a on je to znao prepoznati i pretočiti u djela.

Story: Jednom prilikom rekli ste da Magelli osjeti kad glumac glumata, kad nije pravi.

Paolo je poznat po tome što želi iskreno, punokrvno, životno kazalište. Traži istinsku, nepatvorenu emociju koju moraš izvlačiti iz sebe. Za glumca je sreća raditi s takvim redateljem.

Story: Je li bilo nervoze, treme, iščekivanja?

U svakom poslu imaš tremu, pitaš se hoće li ispasti dobro, hoće li se nekom svidjeti. Nastojali smo se odmaknuti od svih tih velikih očekivanja i u miru Lovrijenca kreirati predstavu.

Story: Mnogi dubrovački Lovrijenac smatraju jednom od najljepših svjetskih pozornica na otvorenom. Dijete ste Grada i odmalena ste upoznati s njegovom atmosferom.

Prema Lovrijencu sam subjektivan. Meni je apsolutno najljepša tvrđava na svijetu, samim time što je malo izolirana, ali oduvijek je čuvarica Staroga grada. Monumentalan kakav jest, najljepši je na svijetu. Vjerujem da svi koji se popnu na Lovrijenac imaju svoj doživljaj, i divno je što je tako.

Story: Od osnutka Igara puno je sjajnih glumaca igralo Hamleta - Veljko Maričić davnih šezdesetih, Rade Šerbedžije sedamdesetih, Ivo Gregurević početkom devedesetih, Luka Dragić prije desetak godina. No posebno je zapamćen onaj u izvedbi Gorana Višnjica 1994. godine. Sjećate li se toga?

Gledao sam i Višnjica i Dragića na Lovrijencu, svaki je dao nešto svoje Hamletu, kao što su, pretpostavljam, i Rade Šerbedžija, Daniel Day-Lewis te drugi koji su ga igrali. Siguran sam da nijedan Hamlet neće biti isti.

Story: Dubrovnik je velika pozornica na otvorenom. Jeste li se već kao dječak skrivali iza kantuna, gledali probe i sanjali o glumi?

Pratio sam Igre odmalena, sve predstave, generalne probe, neke koncerte u Kneževom dvoru. U srednjoj školi počeo sam koketirati s glumom koja me očarala na prvu i još me ne pušta. Ispostavilo se da obožavam glumu tako da je Dubrovnik utjecao na izbor moje profesije.

Story: Osim što su vam Igre obilježile ljeta u djetinjstvu, čega se još sjećate iz tih dana?

Djetinjstvo mi je bilo u znaku igre, prijatelja i mora. Mislim na plovidbe barkom, kupanje, kvrgava koljena i osunčana lica.

Story: Ispričali ste da su u vašoj obitelji gotovi svi pomorci, ali jaka morska bolest koju ste doživjeli još vas je više usmjerila vašoj ljubavi - glumi. Koji su glumački umjetnici utjecali na vaš izbor?

Oduvijek me fascinirala glumačka sloboda, lakoća izražaja, života, dječja zaigranost koju možete prepoznati kod mojih umirovljenih kolega. Tu iskru u oku, ludizam. Takve će me osobe uvijek fascinirati.

Story: Prošle godine dosta se pisalo o filmu 'Osmi povjerenik' nastalom po knjizi Renata Baretića, ali i vašoj glavnoj ulozi. S filmom ste bili na premijeri u Hollywoodu i za izvedbu dobili sjajne kritike tamošnje filmske kritičarke. Jeste li mislili da će film imati toliki odjek?

'Osmi povjerenik' predivna je priča i meni jedan od naših najdražih filmova koje sam snimio. Snimali smo na Braču, Hvaru, Zlarinu. Veselilo me što smo ga mogli promovirati u Hollywoodu i što je dobio divne kritike. Ne zanosim se previše idejom da će početi moja hollywoodska karijera, da ću početi bojiti kosu, mijenjati zube i botoksirati se, biti u okvirima koje oni očekuju. Već je ovo potpuno nestvarno. No nikad ne reci nikad, ako se pruži dobra prilika, zašto je ne prigrliti? No želja za Hollywoodom nekako je namirena na toj američkoj premijeri.

Story: Što vas je impresioniralo u Hollywoodu?

Kada bih imao priliku živjeti i raditi u Americi, uvijek bih izabrao New York. Kamo god dođem, upijam energiju grada.

Story: Uvijek znatizeljni?

Apsolutno!

Story: Kad dođete u Dubrovnik s djecom,

JEDINSTVEN REDATELJ

"Paolo je poznat po tome što želi iskreno, punokrvno, životno kazalište. Traži istinsku, nepatvorenu emociju koju moraš izvlačiti iz sebe. Za glumca je sreća raditi s takvim redateljem", govori o Paolu Magelliju.

Lovrom (11) i Maris (8), pokazujete li im mjesta gdje ste odrastali?

Tu živi pola naše rodbine i naravno da im je Dubrovnik druga kuća. Vole zamijeniti Zagreb za taj ljetni šušur, steći nove prijatelje.

Story: Osjećaju li Dubrovnik svojim?

Naravno! Uživaju u Dubrovniku i na Pelješcu po tri mjeseca.

Story: Jesu li i oni zaljubljeni u glumu?

Svoji su ljudi, imaju svoje zanimacije. Ne znam kako će se to dalje razviti. Tu sam da ih podržim, da ih potaknem da istražuju. Sigurno neću ništa forsirati.

Story: Gledaju li vas u kazalištu?

Pogledaju predstave koje su primjerene njihovoj dobi.

Story: Razgovarate li sa suprugom Injom o vašim ulogama?

Ona je u svakom mojem glumačkom procesu. Živimo zajedno.

Razgovarala ANTONIJA NAZOR

Fotografije ROBERT GAŠPERT; DUBROVAČKE LJETNE IGRE